

ACCIO

52

CIUTADANA

EDITORIAL

Les properes eleccions

L'article 5.è de la Llei Municipal de Catalunya, suara aprovat pel Parlament Català, disposa que les eleccions municipals tinguin lloc en la primera quinzena de novembre, per tal que els Ajuntaments es constitueixin el dia primer de gener següent, i que siguin convocades pel Govern de la Generalitat almenys amb trenta dies d'anticipació.

Com que les lleis són promulgades pel seu compliment inexorable, tot el més tard aquestes eleccions seran convocades a mitjans d'octubre, de manera que dintre un mes i mig estarem en període electoral.

Com respondrà Catalunya a la pregunta popular? Quines orientacions donarà mitjançant el sufragi? Sofrirà desviacions la línia recta, nítida, fulgent, que el 12 d'abril de 1931, com una espasa flamígera, fulminà la monarquia espanyola, ferint-la a mort per sempre més? Dintre la trajectòria republicana, desviarà l'agulla indicatòria envers la dreta o envers l'esquerra? Com reaccionarà el poble després d'aquests dos anys de règim republicà i dels nostres inicis autònoms?

Ningú pot donar resposta certa a les preguntes, però segurament podem sentar unes premisses que poden orientar envers la contestació de les mateixes. Per de prompte, és massa prop encara el record dels procediments de govern de l'antiga monarquia, massa viva la llaga de la dictadura, massa recent l'ensorrament de la dinastia borbònica, perquè — i menys a Catalunya — pugui esperar ningú una disminució de vots republicans. Inclús pels que no han trobat la realitat republicana en concordança exacta amb l'ideal republicà que en concebia la seva ment, la fe en la República no ha pas aminorat, ja que saben que dintre la República hi caben totes les possibilitats de re-

novació, de transformació, de lluita, de triomf, en contraposició a les monarquies, en la que no hi cabia res, ja que la seva estructuració era independent i per damunt de la voluntat del poble, que devia acatar-la, sofrir-la i resignar-se.

Tampoc és possible pensar en una rectificació de la catalanitat manifestada a les urnes, del poble català. Precisament les preocupacions i angoixes del Govern de la Generalitat en anar realitzant l'obra dels traspessos, quan la Llei de l'Estatut ha de prendre vida efectiva o realitat turgent a casa nostra, angoixes i preocupacions que tot bon català ha degut sentir, prestant una implícita confiança i un suport moral als nostres governants, ha de manifestar-se evidentment en el resultat electoral, recolzant amb la victòria els candidats que encarnin les idees bàsiques de catalanitat i de republicanisme. Els partits polítics no catalans, els partits polítics que emanen d'un centralisme, tan odiós en monàrquic com en republicà, i que renequen del sentiment català en fer-se satèl·lits d'uns organismes madrilenyistes, no tindran gaire feina a buscar candidats a una segura derrota, i obraran prudentment allunyant-se d'una que els enfonzaria novament en el ridícul de la seva misèria fisiològica i mental.

Enfront, doncs, se trobaran els dos partits basals en la política catalana: l'Esquerra Republicana de Catalunya i la Lliga Catalana; el nostre partit amb la potencialitat que li dona la seva joventut pletòrica d'energies i escomeses, el seu contingut ideològic basat en les realitats del liberalisme que escau al temps i les circumstàncies actuals, amb la seva història continuada de victòries, amb la confiança mantinguda en el cor dels catalans, i per altra banda la gasiveria de la Lliga, sofisticadora de tots els anhels populars, romàn-

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

25 agost 1933

15 cts